

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Pedepsiți!

Guvernul unguresc a ținut să mai dea săptămâna trecută o probă, că încă tot așa își înțelege chemarea sa de păzitor al »dreptății« între popoarele țării, că față de neamurile nemaghiare se stee mereu cu măciuca în mână, și cum dă oare-care vre-un semn de viață, se-l lovească cât îl iartă numai puterile!

Așa a făcut și cu cei 7 domni din comitetul național cari au publicat cunoscutul »Manifest«.

Ministrul Hieronimi dase la timpul seu, deloc după procesul Memorandului, porunca sa neîntemeiată pe nici o lege și pe nici o dreptate, prin care orânduia că oprește lucrarea mai departe a partidului și comitetului național român, până nu-și va face statute, pe cari se-i-le substearnă guvernului spre întărire. Firește asta era o cerere luată din vânt, și de care nu se putea ca om cu mintea sănătoasă să asculte, căci ca partid național în »statute« trebuia să bagă *programul* național pe temeiul căruia luptă, ear' astfel de statute ce guvern unguresc și-le-ar întări?

Comitetul național a respins această volnică și nebună cerere și a protestat contra poruncii nedrepte.

Ministrul și-a susținut-o, și a dat îndrumare tuturor polițiilor din țeară, că pe toți aceia, cari vor mai eși la iveală într'un chip ori într'altul ca membri ai partidului național român, poliția din partea locului, de ori unde, se-i pedepsească cu închisoare până la 15 zile și pedeapsă în bani până la 100 fl.

Acum că dl Dr. Rațiu cu încă 6 soți au publicat Manifestul, ministrul a dat poruncă polițiilor din locurile pe unde sunt cei subscriși la manifest, se-și joace nedreptul rol, și se-i pedepsească!

Așa s'a făcut.

Până acum au fost pedepsiți: dl *Dr. I. Rațiu* cu 10 zile închisoare și 100 fl. în bani; dl *Patriciu Barbu* cu 15 zile și 100 fl.; dl *Gerasim Domide* cu 7 zile și 50 fl.; dl *Rubin Pațiu* cu 15 zile și 100 fl.!

Noi Români toți și de pretutindena, *n'am recunoscut nici-odată și nu recunoaștem nici azi*, că porunca ministrului Hieronimi în contra lucrării partidului nostru național, ar fi întemeiată pe vre-o lege oare-care, ori pe vre-un drept, și ca atare *nici că vom se știm măcar că este dată o astfel de poruncă!*

Prin urmare și lovitura dată domnilor din comitetul național ce au eșit în public cu Manifestul, nu o socotim deloc ca o pedeapsă după oare-care dreptate ori întemeiată pe vre-o lege, ci tot numai ca o nouă și nouă șicană ce se face unor cetățeni, frați de ai nosri.

Pentru aceea protestăm și noi din parte-ne în contra loviturii celei mai noue a guvernului unguresc dată prin mâna sbirilor sei, celor 4 domni pomeniți mai sus și celorlalți cari deasemenea vor fi pedepsiți!

Pentru-că în aceasta vedem prigonii nu numai pe acei 7 bărbați, ci totodată și voia de a-ți arăta în public părerile și credințele politice, precum dînșii și-le-au arătat prin Manifest. Și vedem o nedreptate făcută unui popor față de alt popor! Ungurii au mai

multe partide politice, și comitetele lor țin ședințe acolo sub ochii guvernului, în însași Pesta, când vreau, și nimeni nu se atinge de lucrarea lor! De ce dar' se pedepsești pe Români și cu ce drept se le ceri lor să înceteze ori-ce lucrare ca partid politic?

Nu, unei astfel de porunci nedreptățitoare nu ne vom supune, nu o vom recunoaște și vom protesta mereu în contra ei în fața lumii, precum facem și în felul de față!

Scrisoare deschisă

cătră domnul

Dr. Vasile Lucaciu.

Onorată Redacțiune.

Vezând noi, că neînțelegerile din comitet și acum din partidul nostru național, amenință interesele cele mai însemnate ale națiunii — am aflat de lipsă se studiem cauza tristă în sine și în cauzele sale. Cunoștința cauzelor, cari au dat naștere acestor neînțelegeri ar lămurii situațiunea. Vedem însă, că acele cauze, cari s'au dat în public pentru lămurirea crizei, nu numai că nu o lămuresc, ci mai virtos o incurcă și ne arată, că factorii din politică și din publicistică talmăcesc fie-care după gustul seu, eară comitetul național nu atinge nici el adevăratele cauze a căror cunoștință ne-ar putea liniști.

În această stare deprimătoare, ne adresăm cu toată încrederea cătră dl *Dr. Vasile Lucaciu*, despre care știm că n'a slugit interese personale sau seperatistice, ci a stat numai în serviciul

causei. Pe el îl rugăm și îl provocăm, ca părăsind poziția sa rezervată, se se declare în chip temeinic în chestia »crizei« și asupra situațiunei partidului nostru național.

Lumină dorim și lumină așteptăm dela acela, căruia poporul român mai multă iubire i-a dat, pentru-că de acea iubire vrednic l'a aflat după faptele sale. Să iei deci cuvântul iubite Părinte Lucaciu. Națiunea așteaptă graiul Teu.

Inteligența și poporul adunat astăzi în Chiuzbaia, trimite această rugare.

Chiuzbaia la 27 Faur 1899.

Demetriu Cionte, preot român, Nicolau Lupanu, preot român, Paul Lupanu, docente român. Petru Porumb, inv. român, Athanasiu Demian econom. jude, Iuliu Siurariu, preot român, Ananie Cherecheș, Avram Ignat, Michail Făt, Ioachim Făt, Ioan Girașinu, Ioan Turc, Gavril Dipsa, Vasiliu Chereches, Andreiu Selăgean, Fil Moroșan, Trif Pavel, Irinie Breban, Vasiliu Babiciu, Petru Trif, Ioan Cherecheș, Costan Babiciu, Flore Lupan, Gavrilă Popa, Petru Poppu, docente, Avram Cherecheș, docente, Ioan Petrica, Teofil Zoicașiu.

Înfrângerea Jidănisului.

În timpul din urmă ni-a fost dat se vedem petrecându-se din când în când, în jumătatea ceealaltă a Impărăției noastre lucruri, cari pot, cu drept cuvânt, să întărească în noi marile nădejdi ce le avem legate de viitor, și se trezească chiar altele noue, că adecă între marginile acestei împărății, tot are să se creeze pe seama popoarelor tuturor o stare de lucruri mai dreaptă, să li se facă cu puțință un traiu mai bun.

În Ungaria, nu-i vorbă, n'ai de ce semne să-ți legi aceste nădejdi, ci om cu priviri înguste și inimă slabă de ești,

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Scriindu-ți...

*Scriindu-ți mai de mult cu drag,
Plângeam de fericire,
Așa-mi scaldam în lacrimi,
Ferbinte mea iubire, —*

*Căci mă înbeai și te înbeam
Copila adorată,
Și dulce-mi era dragostea
De lacrimi inundată.*

*Scriindu-ți azi — nebun de dor
Eu plâng în grea durere,
Și sînt așa de istovit,
Infrânt, fără putere —*

*Căci lacrimile ce le vers
Azi, nu-s de-a fericirii,
Mi te-am perdut, și-acum plângînd
Adio zic iubirii!*

Emiliu Sabo.

Unchiul Francesco.

Novelă de Villamaria.

Trad. de *Letiția E. Roșca.*

(Urmare.)

Anunțata eară îl privi și vru să-și răspundă, dar' fu întreruptă de d-na cea bătrână.
»Tu sigur nu-i vei mai zice favorita Ta, iubitul meu fiu, dacă vei afla cum s'a purtat dumneaei.«

Metropolitul privi uimit dintâi la mama lui apoi la Anunțata care acuma de frica descoperirii lucrurilor, se făcu palidă ca moartă, și simți cum tot mai tare îi pere curagiul, deși Antonia de sus de pe trepte, îi făcea fel de fel de semne, se vorbească! Dar' fata cea tinără nu privi deloc în sus ci clătîndu-se merse cătră scaunul cel gol din fața unchiului ei, de să așeză întrînsul.

»Și ce-a făcut Anunțata?« întrebă Metropolitul, că doară totdeauna a fost o fată bună și ascultătoare, și și voi ați laudat'o tot așa și eu am cunoscut'o așa?

În vocea lui se simți nemulțumire.

»Ce-a făcut?« repetă bătrâna într'un ton rătăcios, lucrul cel mai slab ce poate face o nepoată de Metropolit. Ea s'a — ea s'a... și doamna cea bătrână se plecă peste brațul fiului ei, pentru a putea vedea mai bine im-

presia ce-o vor face cuvintele ei, — ea s'a amoresat de un eretic de nu strein de biserică noastră!

O tăcere adâncă se făcu. Inima Anunțatei bătă, de i-se părea că o va auzi Unchiul ei! Ear' mama dînsului văzîndu-o așa palidă, o cuprinse milă și se uita și ea în fața fratelui ei ca să poată ceti din ea ceva rău sau bine. Dar' din fața lui nu a putut vedea nici una, căci tocmai acum el și scoase din buzunar năframa să-și șteargă praful de călătorie de pe față.

Nu mai Antonia care sta ascunsă după ușă, văzî că peste fața Metropolitului trecu un zîmbet.

Într'un târziu își băgă năframa în buzunar, și cu fața cea mai liniștită întrebă cu vocea lui cea blîndă pe doamna:

»Și cum s'a întemplat aceasta?«

»Dar' cum se se întemple; cum se întemplantă tot rîul de pe lumea aceasta, neașteptat! De vre-o 14 zile veni la noi un bărbat înalt și frumos și se recomandă că ar fi un profesor neamț trimis din partea guvernului aicea la Roma, și după-ce acuma și-a sfîrșit treburile se întoarce în patria lui, și ne roagă a-i da pe Anunțata de nevastă! Auzi numai. Trebuie că a greșit adresa, gândim noi, și pentru a i-o spune aceasta și Anunțata, o chiamăm, și — închipue-ți numai, fiul meu,

spaima și mirarea noastră, când văzurăm pe sfînta Anunțata că declară că demult este învoită cu el și că îl urmează cu plăcere! Așa? Pentru aceea respinse ea avocatul cel tinăr Blandiri, și pe bravul medic Gregorio!«

»Profesorul acesta neamț, e el un sêrac și nu are un renume bun?« întrebă Metropolitul, și privirile lui lunecară furiș spre Anunțata. Ear' ea nu ridică fața cea roșie acum ca focul și mâinile ei cu care depăna, tremurau cât abia mai putea ținea ghemul. Cu frică aștepta acum răspunsul care îl va da doamna cea bătrână.

»Asta nu mi-o pot închipui, răspunse ea cu mînișcioasă, «el era un fiu din familie bună și văzută în patria lui, și în tot locul îl laudau foarte — dar' el e un eretic! Un eretic fiul meu! Și eară-i privi în fața lui și eară nu putu vedea nimica, căci Metropolitul tocmai acum eară și scoase batista, și-și ștearsă fața de praful, deși praful era de mult șters.

»Ei, și care a fost răspunsul vostru?« întrebă Metropolitul liniștit ca totdeauna.

»Că pe fata noastră nu o vom da nici când după un eretic, și bătrâna își făcu cruce, poate așa dacă ar trece la credința noastră! Și închipue-ți numai ce îmi răspunse el: Că el încă nu-și poate lăsa credința lui ori cât de tare iubește pe Anunțata. Eu i-am spus

ar trebui să desnădăjduști și să pui arma la picior: nu mai pot, fie ce va fi!

Nu ne este iertat însă nouă Românilor, mai ales nouă, să avem nici vederi atât de înguste, nici inimi atât de mici! Noi să ne uităm ce se întâmplă și în jur de noi, și punând apoi în cumpănă toate întâmplările, să ne facem socoata noastră.

În Austria, care e și ea alcătuită din multe și deosebite, popoare cari au fost când în măsură mai mare când în mai mică, vitreg tractate, — s'au dat dovezi că sunt aplicări pentru îmbunătățirea sortii lor, și îngăduirea pe rând și pe încetul, a drepturilor ce li s'au cuvin. Și poate nu e prea îndepărtat timpul, că Austria să dea dovezi mari de descordare față de popoarele negermane din sinul ei.

Fără a ne întinde mai mult în căutarea pildelor, vom pomeni numai de două din cele mai proaspete arătări, la a căror dezvoltare noi privim cu bucurie. Sunt: *lărgirea în chip însemnat a dreptului de alegători al cetățenilor și înfrângerea Jidănilor*, pentru care se lucrează cu multa tărie.

Despre schimbarea spre mai bine a legii electorale, am pomenit și în numărul nostru trecut; ea este încă numai în lucrare, plan de lege, ce se va supune desbaterilor dietei. Și se schimbă foarte mult în spre bine legea. Pentru dieta de acum a imperiului, au drept de alegători abia vre-o 3 milioane și jumătate, și se va da încă drept la aproape alte două milioane! Un spor acesta negreșit mare! Și în acest spor îndeosebi poporul de jos, mai sărac, dobândește.

La înfrângerea Jidănilor se lucrează ceva mai de multșor. În Viena mai ales, Jidanii și pretinii lor, ajunseseră la mare putere, cât aveau în mână conducerea întregului mare și bogat oraș împărătesc.

De câțiva ani însă, creștinătatea Vienei, în frunte cu cel mai înflăcărat dușman al Jidaniilor, cu Dr. Lueger, a pornit o goană bărbătească ca să se smulgă de sub stăpânirea și robia Jidănimii celei fără inimă și fără D-zeu.

În toamna trecută venise rândul să se facă alegerile pentru membrii în sfatul orășenesc vienez, conducător al orașului, și după asta să se aleagă primar al cetății.

Creștinii în frunte cu Dr. Lueger, este știut, au biruit așa de frumos asupra Jidaniilor și sprijinitorilor lor, că aveau tocmai 2 din 3 părți în consiliul comunal. Noul consiliu a ales de

primar pe Lueger. Guvernul »liberal« care se sprijinea pe Jidani, a lucrat de Maestatea Sa n'a întărit pe Lueger.

S'a rânduit alegere nouă. Consiliul a ales a doua-oară pe Lueger. Atunci acest consiliu a fost declarat disolvat, și puse alegeri nouă de membri în consiliul orășenesc.

Și creștinii și Jidovimea lega nădejdi de nouele alegeri. Aceste alegeri s'au făcut săptămâna trecută și în asta și încă nu-s sfârșite. Viena e împărțită în trei părți, zise »colegii«. Colegiul I al bogaților orașului, al frunții; Colegiul II al funcționarilor mai mari și marilor negustori, și colegiul III al populației mai de delături, mai de rând.

Alegerile încep totdeauna cu colegiul al III-lea.

În acest colegiu biruința creștinismului a fost desăvârșită: nici un membru în consiliu n'a fost ales care să fie Jidan ori sprijinitor macar al Jidănilor!

În colegiul al II-lea, din 46 alesi **32 sunt ai partidului creștin** și 14 ai celei Jidovite.

În colegiul I încă nu se știe. La tot cazul biruința creștinilor e iarăși mare! Acum a doua-oară au reușit și mai bine ca mai înainte, semn că *proasta politică face cel-ce crede că în contra voinței mulțimii poate face ceva, punându-se cu puterea*. Cu cât mai mult vrea să-i astupe glasul, cu atât mai întărit ea și-l va ridica și-și va arăta voința!

Așa urmează față de noi și Ungurii, și aceleași vor fi roadele încercării lor de-a ne înăbuși glasul și voința noastră cea dreaptă și sfântă!

Binefacerile pornirilor îmbucurătoare din Austria, au să se reverse mai curând ori mai târziu, și asupra jumătății dinspre noi a Împărăției. Duhul de libertate și dreptate ce acolo și-a ridicat așa frumos capul, și seceră frumoase isbânzi, are să aducă și la noi aceleași urmări!

Și anume cu atât mai curând cu cât noi mai cu bărbăție ne vom aținea pe lângă drepturile și credințele noastre, pe cum bunăoară creștinii vienezi s'au ținut pe lângă ale lor, întru scuturarea jugului rușinos al robiei jidaniilor.

PACEA LUMII

Mare înfrângere a Italienilor.

Puterea Italienilor în Africa a suferit la începutul acestei săptămâni, o mare înfrângere! Generalul *Baratieri*

și vezi că Anunțata suferă, că după întâmplarea aceasta a trebuit să se mute din odaia aceea într-o odăiță câtră curte — se mută și el de acolo și ne trimise o epistolă plină de simțăminte nobile. O se țî-o dau să o cetesti și tu, iubite frate!»

Antonia sus pe trepte nu mai putu suferi tăcerea fetei; luă iute o cană de apă din culină și se coborî pe trepte, ear' privirile ce le arunca pe bătrâna doamnă, nu se poate zice că au fost pretinoase! Incet să duse după spatele Anunțatei și îl atinse brațul șoptind: »Pentru numele lui D-zeu vorbește și te apără!»

Dar' biata copilă tăcu și-și plecă capul tot mai tare, ca valurile furtunoase din gura bunicei sale, să treacă peste ea.

Orologiul cel vechiu de pe dulap, vestea mezul nopții. În ușa odăii Anunțatei se auzi bătând, și ea fu deschisă de din lăuntru. La lumina lunei care-și trimetea numai puține din razele ei prin ferestrele cele mici, se vedea statura cea sveltă a Anunțatei învălătată într'un văl des.

»Ești gata îngerașul meu?» sună de afară vocea Antoniei, »apoi desbracă-ți ghețele să nu s'audă nici un resunet care ne-ar pute descoperi!»

(Va urma.)

cu 15,000 de oameni sta față de 90,000 dușmani. De acasă îi veneau mereu împutări că e fricos și nu știe aduce glorie patriei sale, înfrângând pe dușmani, și guvernul italian a și trimis pe un alt general, Baldissera, să iee el în seamă comanda. Cu o zi înainte de sosirea lui Baldissera, Baratieri s'a aruncat asupra oastei dușman conduse de Menelik generalul ei! Lupta a fost groaznică, pe moarte și viață! Înfrângerea Italienilor înspăimântătoare! *Patru mii* de soldați italieni și-au pierdut viața pe câmpul luptei, ear' unele vesti spun că nu 4 ci **8 mii!** Trei generali au rămas morți și al patrulea rănit de moarte, și nici un oficer mai mare, n'a scăpat viu! Au pierdut și 52 de tunuri! Au fost adică zdrobiți puzderii! În Italia spaima e mare. Au plecat trupe nou spre locul de luptă. Guvernul și-a dat abdicarea!

Între America și Spania.

Spania are și ea stăpânire peste unele părți din America, între cari Cuba. S'a pornit și acolo însă o mișcare puternică pentru înlăturarea stăpânirii Spaniei. E revoltă. Și marile State-Unite încurajază pe răsculați. Din pricina asta mare năcaz în Spania contra Statelor Unite din America, din care de asemenea poate să iasă o încăierare crâncenă.

42 de acușați!

Mercuri în săptămâna asta s'a început înaintea tribunalului din *Albă-Iulia* desbaterea unui proces mare, în care stau pe banca acușătorilor **39 Români!** Pentru-ce? Au săvârșit doară toți laolaltă vre-o mare crimă? Nu! Pentru că sunt și s'au arătat că sunt — Români!

Când cu întoarcerea dela Cluj a comitetului național osândit pentru Memorand, popor mult a întimpinat pe dl Rubin Patița, unul dintre pedepsii Gendarmeria a intervenit să împedecă întimpinarea; s'a născut învălmășală și încordare între gendarmerie și public; a fost scoasă miliție din cetate Mulți Români au primit lovituri dela gendarmi, câțiva au fost chiar impuși, ear' acum 42 dintre ei sunt trași și în judecată, să-și lovească și ea!

Acușați au fost de toți 42, dintre cari unul a murit, doi au lipsit dela pertractare, și așa Mercuri s'a început procesul cu 39 de inși pe banca acușătorilor!

Între acestia sunt și 2 doamne și 1 domnișoară, 1 avocat, 1 preot, 2 învățători, ceilalți economi și zileri.

Pe când încheiam foaia, nu cunoaștem încă judecata ce li-s'a adus, dar' vom da seamă despre ea în numărul viitor.

Proiectul dlui Dr. D. P. Barcianu.

După-ce am publicat scrisoarea dlui Dr. I. Rațiu în favorul »societății pe acțiuni«, publicăm și proiectul domnului Dr. Barcianu, *pentru a dovedi cât de constituționali, echitabili și sinceri* voiau să fie »Tribuniștii« de baștină, la aranjarea »Institutului tipografic«:

I.

Membrii actuali ai comitetului partidului național declară și întăresc prin subscrierile lor, că Institutul Tipografic din Sibiu, cu tipografia, cu casa, cu foile »Tribuna« și »Foaia Poporului« și cauția pentru ele, sunt proprietatea partidului național român și comitetul lui se consideră ca administrator temporal al averii. Dacă reprezentanța legală a partidului național va însărcina cu vremea pe alt comitet cu conducerea afacerilor sale, va duce acel comitet mai departe administrația averii.

Actul acesta se compune în 3 exemplare originale, subscrise de toți membrii comitetului, și se vor păstra 2 la 2 locuri deosebite neutrale și unul la comitetul partidului. Extradarea actelor păstrate la locurile neutrale, earăși numai pe lângă cerere subscrise de toți membrii comitetului se poate face.

II.

Contract între comitetul partidului și T. L. Albini:

1. Comitetul numește ca administrator al averii partidului național, consistând din »Institutul Tipografic« din Sibiu, cu tipografia, cu foile »Tribuna« și »Foaia Poporului« al cauțiilor lor și veniturilor lor, pe dl T. L. Albini, hotărându-i pentru ostentile sale un salar anual de..., care tot la cinci ani se sporește cu suma de.... Aceste adausuri înse nu vor trece peste numărul de cinci.

3. Dl T. L. Albini primește a figura și mai departe, pe lângă emolumentele stabilite mai sus, ca proprietar al întreprinderii față de autorități și lumea din afară, declarând totodată, prin subscrierea contractului, că recunoaște a nu avea drepturi de proprietate asupra averii circumscrise mai sus, ci numai de administrație, conform dispozițiilor contractului prezent.

3. Ca administrator al averii partidului național român, dl T. L. Albini nu poate vinde sau ceda altei persoane nimic din averea numită și e îndatorat a se supune controlului delegaților numiți spre acest scop de comitet, cărora va avea a prezenta la finea fiecărei săptămâni un conspect despre lucrările efectuate și speșele și intrările avute; tot la 3 luni un raport despre starea afacerilor și un extract asupra gestiunii financiare; la finea anului socoteala asupra întregii gestiuni din anul expirat.

4. Dl T. L. Albini ca administrator are toate drepturile unui proprietar în privința numirii și dimerii personalului administrativ și tehnic, fără a mai cere avisul special al delegaților sau al comitetului.

5. Dl T. L. Albini ca administrator are dreptul de-a cumpăra material pentru tipografie, de a primi lucrări, și a face gestiunea financiară a »Institutului Tipografic« cu cele ce se țin de el. Pentru investițiuni mai mari, cari ar pute schimba în mod radical mersul afacerilor însă, e dator a cere și avisul membrilor delegați pentru controlă.

6. Pentru asigurarea comitetului, administratorul depune la mâna acestuia o cauție în mărime de..., care la dimerire are a i-se restitu, dimpreună cu interesele, afară de cazul, când prin vina lui ar fi fost păgubit Institutul și averea partidului.

7. Când dl Albini n'ar mai voi să continue administrația sub condițiile indigitate mai sus, are să o facă aceasta cunoscut delegației comitetului cu 3 luni înainte de intenționata părăsire a postului său.

8. Delegația comitetului abzice și ea cu 3 luni înainte serviciului dlui T. L. Albini, însă numai în cazul când ar observa, că prin incapacitate, boală prea îndelungată și vedită lipsă de interesare pentru afaceri, ar suferi mersul acestora. În casurile acestea se poate pune până la eșirea lui din serviciu, un alt însărcinat cu conducerea afacerilor. Când însă s'ar constata rea voință sau frauduloasă gestiune a administrației, dimerirea se face imediat și cauția se va elibera numai după-ce se va fi constatat și acoperit paguba făcută.

(Va urma.)

CORESPONDENȚĂ

Omorul din Poiana.

Poiana, 25 Februarie 1896.

În comuna Poiana-Tecăreu s'a fost așezat de vre-o 10 ani minerul Ciprian Petrini, Italian, având de soție pe Molnár Anna, Unguroaică din Hunedoara. Ei au trăit în bună înțelegere până în 1895.

În primăvara acestui an Petrini a început a lucra la Fizești (lângă Băița), de unde abia la 2—3 săptămâni venia acasă, după mâncare și haine.

Un ficior de »vandră« Szentmihályi Belá, Ungur din Ungaria, s'a așezat în comună la un măiestru măsar. Soția Italianului locuind în vecini și deși este în etate aproape la 50 ani, s'a îndrăgît în ficiorul Szentmihályi că acesta e »de legea ei« și pe Italian a început a-l urî și a nu-l mai putea vedea, deși bietul om la lună îi aducea bani frumoși din lucrul de baie.

La începutul lui Octomvrie 1895 Italianul a venit acasă pe vre-o 2 săptămâni, de și-a cules cucuruzul, a săpat grumpenele, a făcut rachiul, și altele.

Om foarte bun și prietenos, până a ținut vinarsul chema la sine câte un cunoscut și bea cu dînsul împreună.

Într'o seară el a benchetuit cu doi vecini până pe la 11 oare, și când vecinii au plecat, Italianul a ramas beat, dormind.

apoi: dacă stau lucrurile așa nu ne rămâne altceva decât să ne despărțim pe totdeauna. Chiar din gura Anunțatei o poate aceasta afla. Dar' închipueți numai ce a răspuns fata aceasta perdată? Că dacă nu poate fi nevasta acestui profesor, ea în veci și pururea pe altul nu-i trebuie!»

Eară să facu o liniște mortală. Doamna cea bătrână se puse acuma jos pe un scaun fiind mulțumită cu istorisirea ei, și așteptă numai să audă afurisirea de pe buzele Metropolitului, dar' el eară-și șterse fața. Ear' Antonia ar fi putut jura că de după batistă ochil lui priveau plini de milă și iubire la Anunțata, care acuma eară era palidă ca moartă, și-i părea că nici mințile nu și-le mai avea, și ținea cu putere ghemul ca să nu-i scape din mâinile tremurătoare!

»Unde a făcut Anunțata cunoștință cu el?« întrebă Metropolitul earăși.

»El locuia față de noi și ferestrele de la odaia lui erau tocmai în față cu ale odăii Anunțatei, luă cuvântul mama Anunțatei, ca se nu poată răspunde earăși bătrâna cea rătăcioasă; și așa se văzuse zi de zi, și apoi amândoi sunt tineri; că au avut această urmare nu mă mir de loc. Și eu am făcut tocmai pe calea aceasta cunoștință cu iubitul meu soț reposat. Dar' profesorul s'a purtat foarte frumos față de noi; cât auzi păreri noastre

NOUTĂȚI

În ziua următoare soția unuia dintre vecinii cu care petrecuse seara, a întrebat pe femeia Molnár, că Ciprian sculatu-s'a, că al dâncei nu se poate scula, că-l doare capul și de ce l-a lăsat să bea atâta vinars? Molnár Anna a răspuns că Ciprian al ei s'a sculat încă la 4 dimineața și s'a și dus la baie la Fizești! Vecina s'a mirat de aceasta și n'o putea înțelege.

De atunci Petrini Ciprian n'a fost văzut mai mult de nimeni.

La 3—4 săptămâni ne mai auzindu-se nimica de Italian, dl notar *Petru Robotin* a luat lucrul sub cercetare trimițând întrebări pe la toate societățile de mine din jur, de unde a primit răspuns că nime nu știe de Italian. Intr'aceea Molnár Anna ne mai având nici o frică, pe drăguțul seu Szentmihályi Bela l'a îmbrăcat de paradă și tot cu el era! Mai mult! Bani Italianului, vre-o 180 fl. dați împrumut cu cambii, l'a trecut pe ibovnicul seu, scriind cambiiile pe numele lui.

Ear' pe la sfârșitul lui Noemvrie se pregăteau cu toate cele să se mute amândoi la Hunedoara unde își luaseră cuartir. Intr'o noapte a venit delă Gelmar 5 căruțe ca să-i ducă. Toate acestea erau destule semne că aici e ceva la mijloc cu Italianul. Dl notar Robotin a chemat gendarmeria din Băița și pe când ibovnicii voiau să plece, l'a prins și trimis la judecătoria. Din Noemvrie 1895 până acum au stat tot în cercetare la tribunalul din Deva. În 21 Februarie a anului acestuia, procurorul și judele cercetător, pe temeiul mai multor date bănuitoare, eșind în fața locului, și săpând camera de lângă locuința Italianului, în afunzime de 1¹/₂ metru au aflat corpul Italianul îngropat în câmară, fiindu-i capul sdrobotit tot de lovitură de săcuri. Il omoriseră în noaptea aceea când s'a îmbrătat! Acum criminalii se află în temnița din Deva.

Ioan Papp,
paroch gr-cat. în Poiana.

Petrecere reușită.

D-le Redactor!

Subscrisul nu pot trece cu vederea și a nu da mulțumită prea stimaților Domni și Doamne cari au binevoit a mă sprijini la reușita Concertului împreunat cu joc dat de elevii școlalei din Petrila la 15 Faur st. n. a. c. în sala Barsay din Petroșeni.

Au venit la concertul nostru un frumos număr de inteligență română din Petrila, Petroșeni și Livezeni, ba chiar și din România au luat parte doi învățători și un comerciant. Apoi inteligență de alte naționalități din Petroșeni în număr destul de frumos. Până în timpul de față aici în părțile noastre naționalitățile au trăit în tare bună înțelegere. Aduc mulțumită D-lui Marec care a făcut elevilor cinste cu beutură asemenea D-lui Steiner care le-a dat aluturi.

În fine mulțumesc colegului meu I. Boția care a ostenit împreună cu subscrisul ca petrecerea să reușească cât se poate de bine.

Pe la 4 oare dimineața sfârșindu-se petrecerea, ne-am depărtat cu toți la ale noastre mulțumii.

Doamne ajută-ne cu bine
Și la vara care vine!

George Sandru
inv. gr-or.

Serbările millenare.

Întrebat în dietă de un deputat despre planul după care vor decurge serbările de milleniu, ministrul președinte *Banffy* a răspuns:

La 1 *Maiu*, Maiestatea Sa va veni la Budapesta; în 2 *Maiu* se va deschide expoziția, prin M. Sa; în 3 va fi slujbă sârbătorească în biserica încoronării fiind și M. Sa de față; în 5 în palatul regesc vor fi primiri de curte; în 10 *Maiu* rugăciuni de mulțumită în toate bisericile din țară! în 15 dietele țerii și ședința sârbătorească laolaltă; în 18 teatru la care va lua parte și familia domnitoare.

În 5 *Iunie* punerea spre vedere a coroanei și a semnelor domniei în biserica lui Mátyás; în 6 punerea petrii fundamentale a unui nou palat regesc; în 7 primirea fișpanilor; în 8 dieta își va arăta supunerea față de *Monarch* prin o defilare cu coroana în frunte înaintea M. Sa; în 5 și 19 *Iunie*, apoi în 2 și 16 *August* desvélirea alor patru monumente aducătoare aminte de întemeierea patriei; în 20 *August* punerea petrii fundamentale la statua Sfântului Stefan, în 23 a palatului Curiei.

În 1—5 *Septemvrie* se vor deschide în chip sârbătorească cele 400 școlae ungurești de milleniu; în 27 deschiderea Porților de fer, fiind de față și domnitori străini; în 31 *Septemvrie* închiderea expoziției.

La temniță. Dl *Nicolau Berariu*, preot în Bejan (com. nostru) trimisese în zilele procesului memorandumului o scriso re de alipire către cei osândiți la Cluj cu mai multe subscriseri din Bejan și Cănelul de jos. Tribunalul din Deva l'a judecat la o lună temniță de stat și 10 fl. pedeapsă în bani, însă fiscalul a recurat că e prea mică pedeapsa și așa tabla l'a judecat la 4 luni temniță de stat. A recurat la Curie, dar Curia a întărit judecata tablei, și în zilele acestea a primit citație, ca pe ziua de 12 *Martie* st. n. se să infățiseze la *Seghedin spre începerea pedepsei!* Mergi cu bine și cu fruntea ridicată, iubit preot și bun Român! Dragostea noastră te însoțește și îți dorește scăpare cu bine și sănătate! Vei mări cu unul numărul acelor cetățeni frați ai nostri pe cari noi îi vom putea arăta străinătății ce va veni la milleniul unguresc, ca jertfe a credinței lor și a nedreptății acestor guverne fără D-zeu!

*

Asentarea în Orăștie. La asentarea ținută în Orăștie Luni în săptămâna asta, pentru oraș, au fost asentați din Orăștie 13 tineri, toți din clasa I., din a 2-a și a 3-a nici unul. Ear' Marti și Mercuri au fost asentați din giur 104 inși: 74 din cl. I., 17 cl. II și 10 cl. III. Bătător la ochi a fost că din comuna Balomir, n'a fost asentat nici un ficior.

*

Țeran român, țeran maghiar. Un amic al foii noastre, ne trimite următoarele, drept asemănare între țeranul român și între Ungurul de pe pustă:

Călătorind în zilele aceste cu soția, dela Posta către casă, la o stațiune ne-am dat puțin jos. Pe timpul depărtării noastre s'au urcat niște țerani unguri, judecând după nasturii cei mari, niște bocotani, în cupeul nostru, unde șezusem noi. Soția mea se urcă, voește să-și reiee locul ei, însă ce să vezi? bocotanii mustăcioși o scot afară, și numai prin întrevierea conductorului am putut dobândi ear' locurile noastre!

După câteva zile călătoresc tot pe acea cale, când la o stațiune voind să mă urc cu niște preteni, aflăm un cupeu de classa a II. plin de țerani români, ce veneau dela Bărzava și mergeau la Petroșeni, la lucru de padure. Văzând noi tot plin, am eșit hotărâți se stăm în coridor, când țeranii văzând asta îndată își iau traistele și ies dintr'un despărțământ, se indeasă în alt despărțământ între ceialalți și ne fac loc fără să le fi cerut noi acest lucru!

Ce deosebire între acești țerani, cari tocmai așa aveau drept să șeadă în cupec, ca și noi, și între îngâmfații bocotani unguri, descriși mai sus!

*

Bani noi. În curând se va începe bătarea de bani noi de argint, și anume de câte 5 coroane, și bani noi de hârtie de câte 10 coroane în locul celor de 5 fl. de acum.

*

Proces de presă. — Pertractarea procesului foii »Lumina« din Giula, încetate, pornit contra ei de procuratura din Oradea-mare pentru articolul: »50 fl. s'au ispita dascălilor confesionali«, e pusă pe ziua de 5 Martie n. 1896.

*

Școlari rîi. În atențiunea dlui director al școlalelor de stat din *Simuria (Piski)*. În 3 al lunei curente în călătorie peste Simeria, plecând trenul către Deva tocmai pe când băieții es dela școală, afară din gară vedem doi băieți unul cu straiță roșie, altul cu albă, sus pe vârful unei tăieturi de pământ. Cel cu straița roșie se apucă și aruncă de mai multe-ori cu tină în tren, celalalt mai mare se pune în o poziție care nu se poate aici descrie. Băieții trebuie că au fost dela S. Andraș ori Sântohalma. Direcțiunea școlalelor amintite ar face bine să caute cari au fost acești doi băieți rîi, și să-i pedepsească exemplar, deoarece ce nu numai carte ungurească trebuie să învețe copiii, ci și *omenie*. Să nu mai facă nici prostii de aceste, nici »glume« de acelea se așeze pe șine petri încât de multe-ori din »glumele« lor vieța și sănătatea multor călători este primejduită.

*

Scrisori la Budapesta. Direcțiunea poștelor roagă pe toți cari trimit scrisori în Budapesta, ca să facă adresa scrisorilor cât se poate deplină, anume cum Budapesta e împărțită în 10 cercuri administrative, pe adresă trimițătorul să scrie *numărul cercului* în care locuiește adresatul, apoi *strada, numărul casei, etagiul și numărul ușei*. A scrie numai strada și numărul, ca la orașe mai mici, e prea puțin și scrisorile astfel adresate îngreună împărțirea și ele însăși sunt primejduite a ajunge mai târziu la mâna adresatului! Asta spre știrea celor ce au de trimes scrisori în Budapesta.

*

Moarte. *Adam Groza*, preot gr-or. în Toltia-mare, a răposat în 20 Februarie v. în al 59-lea an al vieții. În mormântarea s'a făcut Joi în 22 Februarie v. Îl deplâng: frați: Nicolae Groza și Iluța Herpenci n. Groza; fii: Luisa m. Popovici, Asinefta m. Bobeiu, Adam Groza și Maria măritată Martonoși; Gineri: George Popovici Martonoși Samu și Dionisiu Bobeiu; — Nepoții: Maria Popovici m. Pătrău, Asinefta, Victoria, Ioan, Valeria, Lucreția, Aurelia, Petru, Liviu și Victor.

— *Adam Lula*, fos curator al bisericei gr-or. în Turdaș, a încetat din vieța în al 66-lea an al vieții sale; îl jelesc: Maria Lula născ. Todor, ca soție, Petru Lula teolog ca fiu; Raveca Vlad soră; Ioan Vlad, Iosif Lula, Salomia Vlad, Victoria Popovici, Aurel Vlad, ca nepoți și nepoate. S'a înmormântat Luni în 2 Martie.

Fie-le țărina ușoară!

Din public

(Pentru cele publicate în rubrica aceasta, redacția nu primește răspunderea).

Declarațiune.

În numărul 29 al »Tribunei« dl Ioan German din Brad ne arată că am iscălit declarația, eșită în numărul 6 al »Revistei Orăștiei« fără se știm ce facem.

Acum declarăm de nou cu iscălitura noastră, că am avut cunoștință deplină de *toate* ceea ce cuprinse în declarația aceea și o susținem întreagă!

Dl German a umblat pe la noi pe acasă și ne-a chemat la sine, anume să ne descoase, întrebându-ne despre ce nici nu s'a pomenit în declarație, dară noi nici odată nu l'am imputernicit să scrie răspunsurile noastre.

Să nu creadă cineva, că suntem oi ce le poate mâna, unde vrea.

Brad, 28 Februarie 1896.

Constantin Costin, m. faur, Petru Cioflica, croitor, George Fejer, pielar, German Nicolae, ciobotar, Nicolae Faur, ciobotar, Ioan Stanciu, arândator, Nicolae Costea, timar

Brad, 2 Februarie 1896.

Învățătorul Ioan German din Brad scrie în »Tribuna« (numărul 29) că eu nu am spus meserieșilor ce e scris în Declarația noastră publicată în »Revista Orăștiei« numărul 6, ba că la unii le-a și fi vorbit de profesori de pe la Arad.

Declar că nu numai am spus tuturor despre ce e vorba, ci am dat-o și am îndemnat pe fiecare să o cetească. Așa apoi au și subscris-o toți.

Învățătorul German e foc de mânie că și noi meșteșugarii știm să alegem și să ridicăm pe cei buni ai nostri, de aceea mă ocărește mai ales pe mine zicându-mi »Acetl«.

Pe nimica să oțerește! Nime n-o putea arăta că mi-ași fi ungurizat eu numele să mă iscălesc *Acetl*. Ci cât am putut mi-am făcut și eu totdeauna datoria de român! Învățătorul German a făcut însă destule n'a giosurea și e bine să se știe barem o câte-va ca să se vadă cu cine avem de lucru. Eată să spun eu câteva: 1) A arătat banca »Crișana« din Brad la tribunalul reg. unguresc în 1894, că încheie socoteli greșite, — că ce nu l'a ales pe dumnealui oficial. 2) Când era să se faca post de învățătoare la școală noastră din Brad, la sinodul din 1894, a ațiat poporul și a nimicit planul acesta bun. Membrul C. C... a zis în fața sinodului că învățătorul German se teme că făcându-se școală de fete românească, fetele noastre nu s'ar mai duce la cea ungurească, și așa dumnealui va perde cei 50 de fioreni, ce-i are de acolo ca catichet. 3) La un banchet dat de oficialii de aici în toamna anului trecut, învățătorul German a ținut un toast, în care a înălțat și a lăudat pe aceia, despre care tocmai dumnealui a scris prin gazete că au făcut cercetări de casă la Români, că au adus cătane pe noi și alte. Vrea să se facă buni cu »domni«. 4) Broșura domnului Băcilă ne spune minuni de purtarea învățătorului German față de preoți mai înainte, când avea ceva trecere pe aici. Mai ales la fața 52 e *vătemat rîu*. În zădar se spală în »Tribuna« (numărul 32) din estan că a respins vătămarea aceasta prin gazetele din 1892, căci am căutat anume »Tribuna Nr. 158 și 159 de atunci, dar l'a la cele scrise în broșură pe fața 52 n'a zis, că n'a putut zice nimic! Mai adaug că despre mine nu poate zice nime că am dus giandarmi pe casa vre'unui român! Cu de aceste domnu German se poate lăuda numai!

Rămân al Dumneavoastră plecată slugă:

Toma Oțel
intreprinzător zidar.

Mulțumită publică.

Subscrisa v.-presidentă a »Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei«, proiectasem între altele și un bazar în folosul reuniunii noastre. Bilete pentru bazar am trimis și în orașele din comitat la mai multe membre ale Reuniunii, cari au și avut bunăvoința a vinde din ele, și a ne trimite prețurile lor și anume:

D-na Maria Gligor din Baia-de-Criș p. 10 bilete 5 fl. D-na Maria Damian din Brad p. 10 bilete 5 fl. D-na Elena Hossu din Deva p. 10 bilete 5 fl.; D-na Vilma Schuster din Deva p. 10 bilete 5 fl.; D-na Maria Oprea din Hunedoara p. 10 bilete 5 fl.; supra solvire 1 fl. 50 cr.; D-na Eugenia Pop din Dobra p. 10 bilete 5 fl.; D-șoara Ela Moldovan din Băița p. 10 bilete 5 fl.; D-na Elena Popovici din Hațeg p. 4 bilete 2 fl.

Dând seamă publică despre aceste incurgeri, aducem și mulțumită numitelor doamne și domnișoare pentru spriginul ce ni-au dat.

Dr. S. Moldovan
secretar.

Victoria Erdelyi,
vicepresidenta reuniunii.

Mulțumită publică.

În legătură cu mulțumita publicată în Nr. 7 al »Revistei Orăștiei«, aduc încă la cunoștință publică incurgerile mai noue sosite la adresa mea, pentru balul aranjat în Baia-de-Criș la 1 Faur a. c. Aduc ulterior mulțumită și acestora domni contribuitori și anume: d-lui George Moldovan (din Băița), dela care am primit 2 fl. Simion Bacila, (Ormindea) 1 fl. P. Irhașiu, (Băița) 50 cr. Radneanțiu Stefan, (Băița) 1 fl. Dumitru Moldovan, (Băița) 50 cr., Nicolae Păcurariu, (Seli-te) 1 fl.; Dr. C. Moldovan, (Băița) 1 fl. N. Roman, (Cănelul-de-sus) 50 cr. Nicolae Turucu, (Vața-de-jos) 1 fl. Suma 8 fl. 50 cr.

Banii s'au trimis cu asignațiune postală D-nei Elena Hossu, n. Pop de Basesti, ca presidentei Reuniunii femeilor rom. din comitatul nostru.

Baia-de-Criș.

Maria Gligor.

Mulțumită publică.

Stimatele doamne din *Ilia*, constituindu-se în comitet pentru arangiarea unei petreceri cu joc, în folosul școlalei române gr-or. din loc, au dat în ziua de 9 Februarie n. a. c. aceea petrecere.

Aceste stimate Doamne sunt: Lucreția Acs născ. Raț, Maria P. Pecurariu, Borbala Csuts, Sárolda Atlasz, Anna Fekete, Aranka Varró, Tekla Șorban și Gizela Kremmer.

La petrecerea bine-reușită a binevoit a suprasolvi următorii Domni: Szigetzi Gyula, Acs Sándor, Dr. Atlasz, Avram P. Păcurariu, Iosif Csuts, Emil Cătană, Stefan Sorban, Alexandru Farkas câte 1 fl. Barscai Károly și Henger Cornel câte 10 cr. toți din *Ilia*; N. din Deva 50 cr. Blau 1 fl și Linksz N 50 din Soborșin.

Venitul întreg a fost 77 fl, 70 cr. speșele 46 fl. A ramas un venit curat de 31 fl. 70 cr. care s'a predat scaunului școlar român.

Scaunul școlar român să vede plăcut îndemnat a aduce și pe aceasta cale mulțumite atât stimatelor Doamne arangiatoare cât și participanților și în dcoșbi D-lui Iosif Csuts, negustor pentru viul interes dovedit față de acest scop cultural.

M. Ilia, la 1/13 Februarie 1896.

Pentru scaunul școlar:

Avr. P. Pecurariu
protopresbiter.

Mulțumită publică.

La petrecerea populară din 6/18 Ian. a. c arangiată în favorul bisericii gr-or. din Brad, venitul brut a fost 91 fl. 50 cr. Din carele detragând speșele 41 fl. 50 cr. rezultă venit curat 50 fl., adeca cincizeci floreni v. a.

Contribuenților benevoli li se exprimă prin aceasta cea mai profundă mulțumită.

Brad, la 1 Faur 1896.

Pentru comitetul arangiator

Ioan German,
epitrop.

POSTA REDACȚIEI.

Notă. Aceași vorbă dulce și lipicioasă, negreșit, și aceeași aparență de inimă bună, dar... Multele ce ar n să urmeze după acest »dar«, altă-dată. Acum o idee: Când ai prilegiu și de unde, chiamă-mă la telefon să ne înțelegem ceva... Rizi?

D-lui Bl. în L. N'am primit.
D-Sale G. S în Petrila. Va urma. În acesta n'au mai avut loc. Suntem foarte inbulziți de material.
D-lui P. C. în Form. Același răspuns.
D-lui A. Giurgiu în Deda. Același răspuns.
D-lui P. Iov. în Caransebeș. Sunteți achitat până la jumătatea anului.
D-lui Nic. Muntean, în Seliște. Primit. Mulțumim. Ți-am trimis numerii.
D-lui Gr. S. în C. Ne-a fost absolut imposibil în Nrul acesta. Să fi fost de trei ori mai mare, abia puteam cuprinde toate.

Pentru redacție responsabil: **Ioan M. Corvin.**

LOTERIE.

Tragerea din 29 Februarie st. n.

Budapesta:	68	85	33	47	32
------------	----	----	----	----	----

Tragerea din 22 Februarie st. n.

Timișoara:	13	32	52	29	6
------------	----	----	----	----	---

Tragerea din 4 Martie st. n.

Sibiu:	13	19	2	82	8
--------	----	----	---	----	---

CALINDARUL SEPTĂMĂNEI
dela 25 Febr. — 2 Mart. st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum. 3-a în Post, gl. 7, sft. 7.		
Dum.	25 Păr. Tarasie Arch.	8 Ioan Bogos
Luni	26 Păr. Porfirie Episc	9 Francisca
Marti	27 Păr. Procopie Decap.	10 40 Mucenici
Merc.	28 Cuv Păr Vasilie	11 Heraclie
Joi	29 Păr. Casian	12 Grigorie
Vineri	1 Cuv. Mta. Eudochia	13 Eufrosia
Sămb.	2 Sf. Mc. Teodot	14 Matilda

152 szám bvgh.
1896.

(294) 1—1

252 szám
1895.

(295) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1895 évi 8309 számú végzése következtében Pap Tivadar ügyvéd által képviselt „Crișana“ tkpénztár javára Miklea Nicolae a Leului ellen 140 frt s jár. erejéig 1896 évi január hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 318 frtra becsült 17 drb teljes méhkas, 3 drb kocza disznó, egy pálinka főző rézüst, és egyéb házi tárgyak és eszközökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. jbiróság 573/1896 sz. végzése folytán 140 frt tokekövetelés, ennek 1895 évi május hó 21 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 32 frt 56 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Csungányon a végrh. szvendő házánál leendő eszközzésére 1896 évi márczius hó 18-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-cz. 107. 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Körösbányán 1896 évi márczius hó 1 napján.

Csucs Cyula
kir. bir. vgható.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1895 évi 5440 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt szászvárosi „Ardeleana“ hitelintézet javára lománi Turén Lázár és társai ellen 195 frt s jár erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1354 frtra becsült 4 ökör, 5 tehén, 4 ló, 5 disznó, 3 szekér és több butorból álló, ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászsebesi kir. jbiróság 1755/1895 sz. végzése folytán 195 frt tokekövetelés, ennek 1893 évi november hó 9-ik napjától járó 6% kamatai, és peddig összesen 53 frt 10 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Lománon alperes lakásánál leendő eszközzésére 1896 évi márczius hó 14. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t.c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szászsebesen 1896. évi január hó 22. napján.

Grasser Károly
kir. bir. vgható.

Prăvălie de închiriat.

Negustoria mixtă, bine arangiată și cu toate drepturile provăzută

a lui

ADAM IRHAȘ

din Băița (H. Boicza) **se dă spre închiriat**, dimpreună cu o casă,

un magazin, o pivniță și o bucătărie.

Doritorii se se adreseze la subscrisul direct:

Cu toată stimă

Adam Irhaș

comerciant în Băița (H. Boicza.)

(296) 1—

ANUNȚ.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința P. T. public din Orăștie și jur, că **posed în magaziiile mele, ce le am de un timp de 21 ani,**

TOT FELUL DE PESCĂRIE

sărată, asigurând On. Public, că pot concura cu ori-care comerciant de această bransă, atât ce privește calitatea mărfurilor, cât și diferența prețurilor.

Posed anume: **Crap** mare și mic, **Somn, Morén, Plătică, Ciortan, Tarasea** (Veveriză), **Scrubii** (Heringi), de mai multe feluri, **Ruși** (Muscali) cu butoaiele, **Lacherdă** (Lapardon); **Icre negre** de România moi și tescuite, **Icre roșii** moi și tescuite

Trimet en gros, asemenea și pachete cu posta ori și unde.

Asemenea în **Hațeg** și **Brașov**, am deposit de aceste mărfuri,

Rog dar' pe On. public atât de aici, cât și din orașele mai sus numite, a mă onora cu comande și a mă cerceta, promițând că-mi voi da silința a satisface tuturor cerințelor On. public, intru cât îmi va sta în putință.

(297) 3—5

Cu deosebită stimă

Vasilie N. Bida

comerciant de pescărie în Orăștie.

Saci se primesc înderept numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

Rudolf Kaess.

(298) 17—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comecianților din provincie** spre vnzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă și efnă** în saci și produsă exclusiv din grâu de Tisa cu prețurile mai jos indicate.

Nrul:	Gries	0	1	2	3	4	5	6	7	8
75 Kl.	1320	9.53	9—	8.55	8.25	7.95	7.65	7.20	6.30	5.55

Sacii cei mari se rescumpără cu 20 cr.

ANUNȚ.

Subscrisul am onoare a mă recomanda atențiunii onoratului public și în deosebi onoratelor **comitete parohiale** a bisericilor românești, că primesc a pregăti tot felul de **icoane bisericesti**, desemnate în **uleiu** pe **lemn**, pe **tinichea** (pleu), ori **pânză**.

Primesc **reparații de icoane vechi** din biserici, de altare, **renoirea auriturilor învechite**, etc. — cu prețuri moderate, și după tocmeală.

Cu toată onoarea

Ioan Reumann

în Orăștie (Piața mare 6)

(299) 2—3